

МАЛКИЯТЪ ГОГО.*)

Привечеръ учительтъ бѣ седналъ на столъ въ училищния дворъ и четѣше. Слугинята дойде и му каза:

— Господинъ учителю, едно момченце иска да говори съ Васъ.

— Пусни го — каза учительтъ.

Той вдигна глава и видѣ прѣдъ себе си едно момченце съ пълни червени бузички като ябълки.

— О, добръ дошло, момченце! — каза учительтъ, като хвана протегнатата му ржчица.

Гого се засрами и замисли отдѣ да захване. Не намираше думи да започне.

— Е, кажи дѣ, момченце, какво искашъ?

Азъ дойдохъ за... за... за Петра, — рѣши се найсетнѣ Гого.

— Кой е този Петъръ? — попита учительтъ. — Азъ зная много момчета съ името Петъръ.

— Петъръ — моятъ ба-тю!... Вие сте го нака-зали да остане утрѣ слѣдъ часоветѣ...

— А ха, той ли е? — съти се учительтъ. — Твой ба-тю е Петъръ, дѣто изцапа днесъ масата съ мастило.

— Той рисувалъ мене, — горло каза Гого. — Той може всички да рисува, може и Васъ...

— Добръ, но на ученицитѣ е забранено да ри-сувать по масата. А ти сега защо си дошълъ?

*) МАЛКИЯТЪ ГОГО е № 43 отъ „БИБЛИОТЕКА ДѢТСКА РА-ДОСТЬ“. Това е единъ много милъ, хубавъ разказъ съ 15 иллюстрации.

